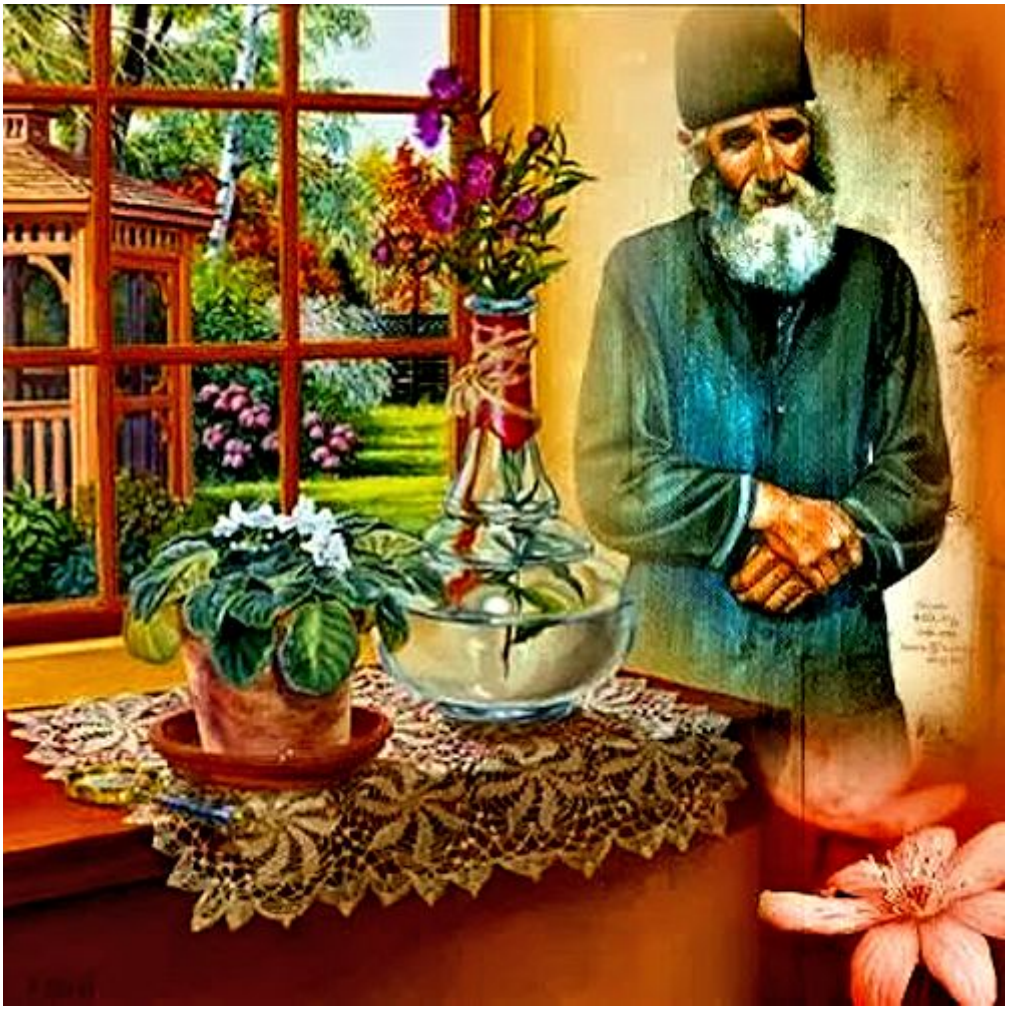
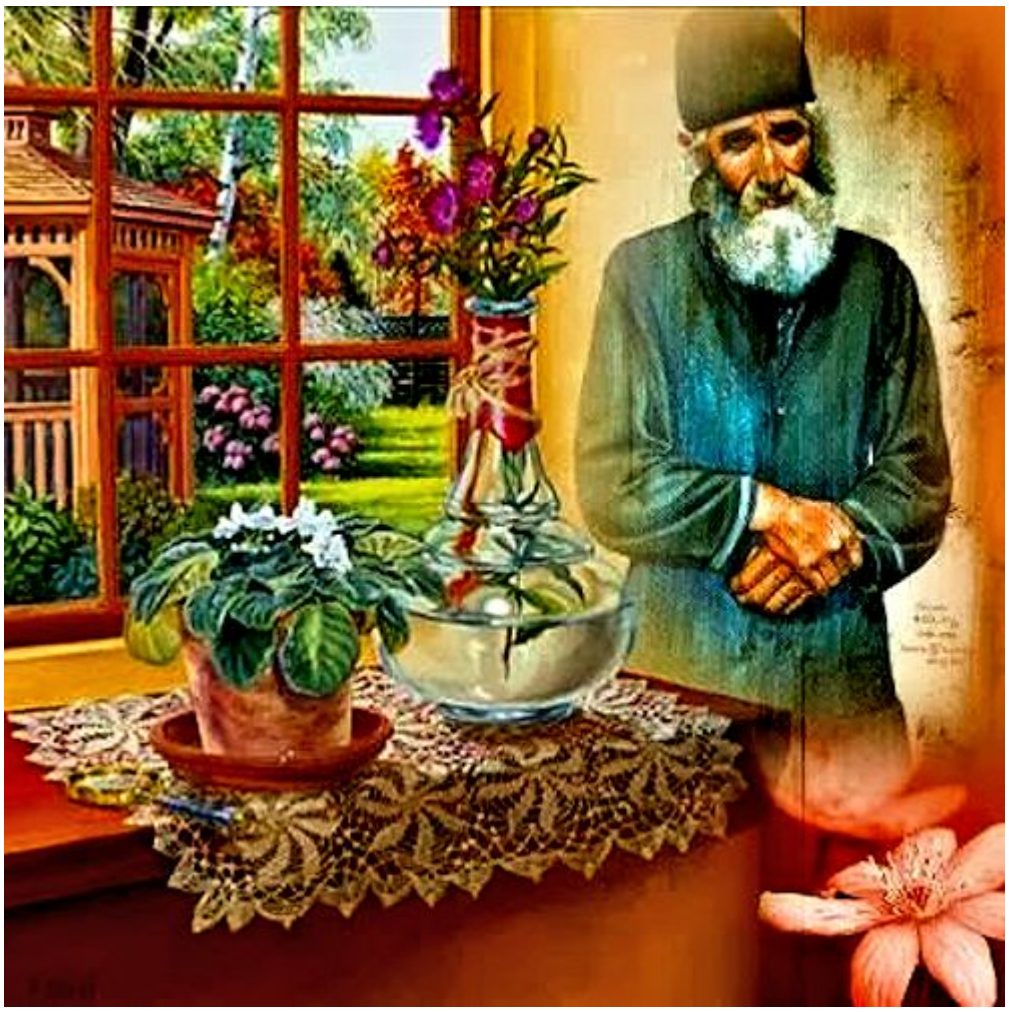
20 Νοεμβρίου 2014

Γέροντας Παΐσιος – Η φιλαυτία μας στερεί την ειρήνη και την χαρά…

Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Ορθόδοξη πίστη

– Τί φταίει , Γέροντα , και δεν είμαι πάντοτε ειρηνική ;
– Δεν ελευθερώθηκες απο τον εαυτό σου, είσαι σκλάβα στον παλαιό σου άνθρωπο. Κοίταξε να πετάξης τον εαυτό σου, γιατί , αν δεν πετάξης τον εαυτό σου , θα σε πετάξη ο εαυτός σου.
Όποιος έχει φιλαυτία , δεν μπορεί να έχη ανάπαυση , ειρήνη ψυχής , γιατί δεν είναι εσωτερικά ελεύθερος. Είναι σαν ..την χελώνα και το περπάτημα του είναι σαν της χελώνας. Βγάζει ελεύθερα το κεφάλι της η χελώνα ; Τον περισσότερο καιρό μένει κλεισμένη στο καβούκι της.
– Νομίζω , Γέροντα , ότι θεωρητικά πιάνω τον εαυτό μου, στην πράξη όμως .....
– Η εφαρμογή είναι δύσκολη , εκεί ζορίζεται ο παλαιός άνθρωπος. Αν όμως δεν ζορίσουμε φιλότιμα τον παλαιό μας άνθρωπο , θα μας ανατινάξη την πνευματική μας οικοδομή.
– Γέροντα , πώς είναι η κόλαση ;

– Θα σου πώ μια ιστορία που είχα ακούσει. Κάποτε ένας απλός άνθρωπος παρακαλούσε τον Θεό να του δείξει πως είναι ο Παράδεισος και η κόλαση. Ενα βράδυ λοιπόν στον ύπνο του άκουσε μια φωνή να του λέη : “ Ελα , να σου δείξω την κόλαση ”. Βρέθηκε τότε σε ένα δωμάτιο όπου πολλοί άνθρωποι κάθονταν γύρω απο ένα τραπέζι και στην μέση ήταν μια κατσαρόλα γεμάτη φαγητό.
Ολοι όμως οι άνθρωποι ήταν πεινασμένοι , γιατί δεν μπορούσαν να φάνε.
Στα χέρια τους κρατούσαν απο μιά πολύ μακριά κουτάλα , έπαιρναν απο την κατσαρόλα το φαγητό , αλλά δεν μπορούσαν να φέρουν την κουτάλα στο στόμα τους. Γι’αυτό άλλοι γκρίνιαζαν , άλλοι φώναζαν , άλλοι έκλαιγαν ….
Μετά άκουσε την ίδια φωνή να του λέει “ Ελα τώρα να σου δείξω και τον Παράδεισο ”.
Βρέθηκε τότε σε ένα άλλο δωμάτιο όπου πολλοί άνθρωποι κάθοταν γύρω απο ένα τραπέζι ίδιο με το προηγούμενο και στην μέση ήταν πάλι μια κατσαρόλα με φαγητό και είχαν τις ίδιες μακριές κουτάλες. Όλοι όμως ήταν χορτάτοι και χαρούμενοι , γιατί ο καθένας έπαιρνε με την κουτάλα του φαγητό απο την κατσαρόλα και τάιζε τον άλλο. Κατάλαβες τώρα κι εσύ πως μπορείς να ζής απο αυτήν την ζωή τον Παράδεισο ;
Όποιος κάνει το καλό , αγάλλεται , διότι αμείβεται με θεϊκή παρηγοριά. Όποιος κάνει το κακό , υποφέρει και κάνει τον επίγειο παράδεισο επίγεια κόλαση.
Έχεις αγάπη , καλωσύνη ; Είσαι άγγελος και όπου πας ή σταθής μεταφέρεις τον Παράδεισο.
Έχεις πάθη , κακία ; Έχεις μέσα σου τον διάβολο και όπου πας ή σταθής , μεταφέρεις την κόλαση.
Από εδώ αρχίζουμε να ζούμε τον Παράδεισο ή την κόλαση.

Απόσπασμα απο το βιβλίο ΓΕΡΟΝΤΟΣ ΠΑΪΣΙΟΥ ΑΓΙΟΡΕΙΤΟΥ ΛΟΓΟΙ Ε΄ ΠΑΘΗ ΚΑΙ ΑΡΕΤΕΣ

tokandylaki.blogspot.gr